

Odluka:

PŽ 4867/2018-2

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 4867/2018-2

Datum odluke: 29.06.2020

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 49 PŽ-4867/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Draženka Deladio, u pravnoj stvari tužitelja A. d.o.o., OIB B1, A1, kojeg zastupa punomoćnik R. D. D., odvjetnica u Karlovcu, protiv tuženika O. I. d.o.o. u likvidaciji, OIB B2, A2, kojeg zastupa punomoćnik Ž. A., odvjetnik u Samoboru, radi isplate iznosa od 10.473,62 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2538/2013-32 od 5. siječnja 2018., 29. lipnja 2020.

r i j e š i o j e

Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2538/2013-32 od 5. siječnja 2018. i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom u točki 1. izreke utvrđeno je postojanje tražbine tužitelja u iznosu od 4.822,17 kn, točkom 2. izreke utvrđeno je postojanje tražbine tuženika u iznosu od 2.443,75 kn te je točkom 3. izreke presude određen prijeboj tražbina stranaka iz točke 1. i 2. izreke i naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 2.378,42 kn sa zateznim kamatama od 25. siječnja 2013. do isplate. Točkom 4. izreke presude odbijen je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 14.423,81 kn, dok je točkom 5. izreke određeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv presude žalbu je podnio tužitelj pobijajući je iz svih žalbenih razloga. Ističe da presuda ima određenih nedostataka zbog kojih se ne može ispitati te da je učinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 6. Zakona o parničnom postupku jer prvostupanjski sud nije pozvao vještaka da se očituje na tužiteljeve prigovore iznesene protiv dopune vještakova nalaza i mišljenja. Tvrdi da je povrijeđeno njegovo pravo na pravično suđenje zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske budući da prvostupanjski sud nije naveo zašto je uzeo u obzir samo dopunu nalaza i mišljenja vještaka te nije odredio ponovnu dopunu nalaza uslijed tužiteljevih prigovora. Žalitelj ponavlja navode na kojima temelji tužbeni zahtjev, tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio odlučne činjenice iz isprava u spisu i vještakovog nalaza i zanemario činjenicu da je tužitelj platio tuženiku dio glavnice odmah nakon donošenja nepravomoćne presude u predmetu koji se vodio među strankama. Smatra da odluka o troškovima postupka nije

pravilna. Predlaže presudu ukinuti i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Presuda je ispitana na temelju odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/07, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka propisane člankom 354. stavkom 2. točkama 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Predmet spora nakon povećanja tužbenog zahtjeva je isplata iznosa od 16.802,23 kn na ime povrata dijela tuženikove tražbine prema tužitelju, za koji tužitelj smatra da je preplaćen. Tužitelj je tvrdio da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-5481/95 od 15. srpnja 2001. naloženo tužitelju platiti tuženiku iznos od 7.945,00 kn sa zateznim kamatama te naknaditi troškove postupka u iznosu od 6.446,00 kn. Protiv te presude tužitelj je podnio žalbu, međutim, 29. studenog 2001. odlučio je platiti tuženiku iznos od 5.385,00 kn koji, prema mišljenju tužitelja, predstavlja nesporni dio glavnice u tom postupku među strankama. Unatoč tomu i kasnije, na temelju navedene (tada već pravomoćne i ovršne) presude, tuženik je u ovršnom postupku 22. listopada 2010. naplatio cijelu svoju tražbinu koja iz te sudske odluke proizlazi u iznosu od 46.025,42 kn. Tuženik je, doduše, 25. siječnja 2013. vratio tužitelju iznos od 5.385,00 kn kojeg je tužitelj njemu prethodno platio 29. studenog 2001., međutim, tužitelj smatra da je po ovršnoj ispravi tuženikova tražbina preplaćena pa je tužbenim zahtjevom u ovom postupku tražio vraćanje tog preplaćenog dijela, za koji tvrdi da iznosi upravo 16.802,23 kn.

Tuženik je osporio tužiteljeve navode o tome da je tužitelj tuženiku na ime glavnice platio iznos od 5.358,00 kn, pozivajući se na odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 73/91) o uračunavanju ispunjenja, prema kojima se prvo namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica. Kako je tuženik svoju tražbinu u cijelosti naplatio u ovršnom postupku, a uplaćen iznos od 5.358,00 kn tužitelju vratio, tuženik smatra da tužitelju nije dužan ništa vratiti.

Tuženik je tijekom postupka istaknuo prigovor radi prebijanja svoje tražbine prema tužitelju na ime troškova parničnog postupka koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalnom službom u Karlovcu poslovni broj P-4898/12, u iznosu od 2.443,75 kn (list 48. spisa). Tu tuženikovu tražbinu tužitelj nije osporio.

Prvostupanjski je sud utvrdio da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-5481/95 od 15. srpnja 2001. naloženo tužitelju naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 6.446,00 kn, a tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 1.921,50 kn, no te međusobne tražbine stranaka nisu prestale prijebom. U postupku je proveden dokaz vještačenjem po vještaku financijske struke pri čemu je prvostupanjski sud prihvatio vještakov dopunski nalaz, utvrdivši da je tuženik u ovršnom postupku neosnovano od tužitelja naplatio iznos od 4.822,17 kn pa toliko iznosi tužiteljeva tražbina čiju isplatu on osnovano zahtijeva u skladu s pravilima o stjecanju bez osnove. Budući da je tuženik istaknuo procesnopravni prigovor prijeboma svoje tražbine u iznosu od 2.443,75 kn, prvostupanjski je sud pobijanom odlukom izvršio prijebom tih uzajamnih tražbina.

Osnovano žalitelj ukazuje na učinjenu bitnu povredu odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Prvostupanjski sud nije iznio razloge o odlučnoj i spornoj činjenici je li tužiteljevom uplatom iznosa od 5.385,00 kn od 29. studenog 2001. podmirena upravo glavnica. Ta činjenica izravno je utjecala na izračun podmirenja tuženikove tražbine, odnosno na izračun eventualne preplate tuženikove tražbine od strane tužitelja te time i osnovanost tužbenog zahtjeva. O toj činjenici trebao je odlučiti prvostupanjski sud imajući na umu odredbe Zakona o obveznim odnosima o uračunavanju ispunjenja.

Osnovan je i žalbeni navod o tome da je učinjena bitna povreda odredbe članka 354. stavka 2. točke 6. ZPP-a jer tužiteljevi prigovori na dopunski nalaz i mišljenje nisu dostavljeni vještaku, niti je on o njima saslušan na glavnoj raspravi.

Naime, na okolnost namirenja tuženikove tražbine po presudi Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-5481/95 od 5. srpnja 2001. te na okolnost iznosa eventualno preplaćenog dijela te tražbine izveden je dokaz vještačenjem po vještaku financijske struke (list 36. do 40. spisa). Na nalaz i mišljenje vještaka tuženik je imao prigovore (list 48. spisa), pa je vještak sastavio dopunski nalaz i mišljenje (list 50. do 53. spisa). U osnovnom nalazu i mišljenju vještak je uzeo u obzir troškove postupka koje je tom presudom naloženo tužitelju platiti tuženiku (iznos od 6.446,00 kn), umanjene (pogrešno bi bilo reći kompenzirane jer vještak ne može određivati način prestanka obveza) za troškove koje pak je presudom tuženiku naloženo platiti tužitelju (iznos od 1.921,50 kn). U dopunskom nalazu i mišljenju uzet je samo iznos troškova koje je morao tuženiku naknaditi tužitelj (iznos od 6.446,00 kn).

Dopunskom nalazu i mišljenju prigovorio je tužitelj (list 58. spisa) tvrdeći da je, neovisno o tome koji je iznos troškova postupka uzet u obzir pri računanju, prevelika razlika u izračunu preplaćenog dijela tuženikove tražbine. Vještak je, naime, najprije izračunao da preplata tužitelja iznosi 16.802,23 kn, da bi prema dopunskim nalazom ona iznosila znatno manjih 4.822,17 kn.

Osim toga, vještak je iznos od 5.385,00 kn od 29. studenog 2001. plaćen od strane tužitelja, obračunavao tako da su tim iznosom podmireni troškovi postupka i kamate, čime je tužitelj također prigovarao budući da je u postupku bilo sporno je li tom uplatom podmirena upravo glavnica.

Prvostupanjski sud nije zatražio od vještaka da se očituje na tužiteljeve prigovore što je, prema ocjeni ovog suda, trebao učiniti jer riječ o odlučnim okolnostima o kojima ovisi odluka o tužbenom zahtjevu. Propuštanjem da od vještaka zatraži da se na zahtjev stranke izjasni o određenoj odlučnoj okolnosti u vezi sa svojim nalazom i mišljenjem, sud toj stranci onemogućuje raspravljanje pred sudom (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-3073/1990 od 31. siječnja 1991.).

Budući da su učinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 6. i točke 11. ZPP-a, primjenom članka 369. stavka 1. ZPP-a, trebalo je ukinuti prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu i vratiti predmet na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će otkloniti nedostatke na koje mu je ukazano ovim rješenjem, a nakon provedenog postupka donijet će novu, na zakonu osnovanu odluku pri čemu će odlučiti i o troškovima postupka (članak 166. stavak 3. ZPP-a).

Zagreb, 29. lipnja 2020.

Sutkinja
Draženska Deladio